

७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ वर्मणः वर्मघाम्यअश्रयंतभ्रष्टाः वर्मनचिच्छिदुरित्यर्थः
यादृशं दृश्यते रूपमंतकप्रतिमं भृशं ॥ गमिष्यत्यद्यपदवीं भारद्वाजस्य गौतमः ॥ ७ ॥ आचार्यः क्षिप्रहस्तश्च विजयीचसदायुधि ॥ अस्त्रवान्वीर्यसंपन्नः क्रोधेन च स
मन्वितः ॥ ८ ॥ पार्षतश्च महायुद्धे विमुखो द्याभिलक्ष्यते ॥ इत्येवं विविधा वाचस्तावकानां परैः सह ॥ ९ ॥ व्यश्रयंत महाराजतयोस्तत्र समागमो ॥ विनिःश्रस्यततः
क्रोधात् रूपः शारद्वतो नृप ॥ १० ॥ पार्षतं चार्दयामास निश्चेष्टं सर्वमर्मसु ॥ सहन्यमानः समरे गौतमे नमहात्मना ॥ ११ ॥ कर्त्तव्यं न स्मजानाति मोहेन महता वृ
तः ॥ तमब्रवीत्ततो यं ता कच्चित्क्षेमं तु पार्षत ॥ १२ ॥ ईदृशं व्यसनं युद्धे न ते दृष्टं मया क्वचित् ॥ दैवयोगात्तु ते बाणाना पतन्मर्मभेदिनः ॥ १३ ॥ प्रेषिता द्विजमुख्येन
मर्मण्युद्दिश्य सर्वतः ॥ व्यावर्त्तयेत्थं तूर्णं नदीवेगमिवाणवात् ॥ १४ ॥ अवध्यं ब्राह्मणं मन्येये न ते विक्रमो महतः ॥ धृष्टद्युम्नस्त तो राजन् शनैर्कैरब्रवीद्वचः ॥ १५ ॥ मु
त्येते मे मनस्तात गात्रस्वेदश्च जायते ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च सारथे ॥ १६ ॥ वर्जयन् ब्राह्मणं युद्धे शनैर्याहिय तोर्जुनः ॥ अर्जुनं भीमसेनं वासमरे प्राप्य सार
थे ॥ १७ ॥ क्षेममद्य भवेदवमेषामे नैष्ठिकी मतिः ॥ ततः प्रायान्महाराज सारथिस्त्वरयन् हयान् ॥ १८ ॥ यतो भीमो महोष्वा सोयुधेतव सैनिकैः ॥ प्रहृतं च रथं दृष्ट्वा
धृष्टद्युम्नस्य मारिष ॥ १९ ॥ किरन् शतशतान्येव गौतमो नुययौ तदा ॥ शंखं च पूरयामास मुहुर्मुहुर्दुरिंदमः ॥ २० ॥ पार्षतं तत्रासयामास महो नमुचि यथा ॥ शिखंडि
नंतु समरे भीष्ममृत्युंदुरासदं ॥ २१ ॥ हार्दिक्यो वारयामास स्मयन्निवमुहुर्मुहुः ॥ शिखंडी तु समासाद्य हृदिकानां महारथं ॥ २२ ॥ पंचभिर्निशितैर्भैरुजत्रुदेशे स
माहनत् ॥ कृतवर्मा तु संकुद्धो भित्वा षष्ठ्या पतन्निभिः ॥ २३ ॥ धनुरेकेन चिच्छेद हसन राजन्महारथः ॥ अथान्यद्दुनुरादाय द्रुपदस्यात्मजो बली ॥ २४ ॥ तिष्ठति
श्रुतिसंकुद्धो हार्दिक्यं प्रत्यभाषत ॥ ततोऽस्य नवतिं बाणान् रुक्मपुंखान्सुतेजनान् ॥ २५ ॥ प्रेषयामास राजेंद्र ते स्यात्प्रश्रयंत वर्मणः ॥ वितथांस्तान्समालक्ष्य पति
तांश्च महीतले ॥ २६ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्मकं चिच्छिदे भृशं ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं भग्नभृशं गमि वर्षभं ॥ २७ ॥ अशीत्या मार्गणैः क्रुद्धो बाह्कोरुरसि चार्पयत् ॥
कृतवर्मा तु संकुद्धो मार्गणैः क्षतविक्षतः ॥ २८ ॥ ववामरुधिरं गात्रैः कुंभवक्त्रादिवोदकं ॥ रुधिरं परिक्लिन्नः कृतवर्मा त्वराजत ॥ २९ ॥ वर्षेण क्लेदि तो राजन् य
था गैरिकपर्वतः ॥ अथान्यद्दुनुरादाय समार्गणगुणं प्रभुः ॥ ३० ॥ शिखंडिनं बाणगणैः स्कंधदेशे व्यताडयत् ॥ स्कंधदेशे स्थितैर्बाणैः शिखंडी तु व्यराजत ॥ ३१ ॥
शाखा प्रशाखा विपुलः सुमहान्यादपो यथा ॥ तावन्मो न्यं भृशं विध्वारुधिरं समुक्षितौ ॥ ३२ ॥ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥